

Um stjórnarskrárnefndina

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

---

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Ræður Bjarna Benediktssonar
Askja 4-1, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

1) Sjálftat: boráthar eins spáthar lífboráthar
þjóðvarinnar. Frælliun heldur líf og límann
og hennar getur líf: til, en henn er fræld.
Saman um ófjölda lífjöt, annari meðin eilda.
Um hinum getur lífjöt, heft mig at hita og brenna,
en henn er eins meðal þjóðanna og frælliun
meðal manna.

Sjálftat: borátha 's ófleðingar eru in löng.
Borátha ít á mið. Fyrst og fremst segir
af fórvíðarvíkinn. Eftir alda áfjörum var 'Island'
svo sunnt, at dróttmara-virkir trúnti þur
i símlagum, at landit getið ekki lífet inn
þess. En boráthar dæfi sinnig varit
íms á mið. Allir at vísu fagurut umnum
riðnum. En allir ekki sunnt til þeirra.
Ekki af illihvíga. Heldur vartvin, líkhi
lungarins leið: „Morgan, morgan, mun nicht
heute, segen alle hante hente.“

Eftir 1918 virkti fyrir sem afmargandi
meni hl. hefti hert af vegslumurum domini.
Síðan sumum vor vartvin: en samt eina
vakaði. Til at eftir henni gaf Alþingi
þrisvum afhlínningar: málum.

Fyrst 1918 nítan 1937

2)

um tildegt: gfi.

* Ætun en à vegði, fyrst: fyrir at
taka mikil til skjótar af veitishver.

Að hefðum: apríl 1940. fyrir vor
at taka ^{hengdihús} hennugræðslu og meðfert stan-
nitsmála ^{og landbúnaðar}; laundit og fl., at hraðki
hennugræði neðanþá mikil gáta gegnt
þessa skjótarum, sem á þeim hvinthi eru.
Hær skjótar. og sló.

Spessa ákvæðum er umvis til
bistabingata. Umvali: Andvora '40. s. 33.

En fyrir at skrifit stórt fram á '41
og standur en. Stórx '41 fótti ekki
vit hér. Þingunum tilstandi. fyrir hafi-
ðast breyst, at hændit hafi: verit henn-
umist. Áhuri spessa bent: og stórx
á '40: Andvora s. 31. En sagnblida þessi
hafði: var farið, at vandræð Danas vor var
líng og verend. at vetrar 'Islands til
níltinum vor örniðum. Að tilhleðum
væ. hafi: fylft fl. sandi: og áhitrægur, sem
síði, at Þor. örniðum ólit: helstu
hjólfum vetrinum bæti: hinna enig-
sverðum hjóla og meðin lands hjófuna
fl. í ... Danas síðilla vor níltinum -

3)

viðum 'Íslands' trúvaldans. Álit: tólfst
heigt fyrir 3. tilgjöldu hér nánast; og nítan
spjóta. Aldrei hunkat með tilraun til
gegurvaka, leikni leigut sé ljóst. Einstaka
menum hafa sagt, þeim getu ekki áhingat mihi-
st. en gegurvölkulega engin komit fram.

Aldringi 1941 byggð: og : ályktun
núnni en spánum meðbund ar : Andv. '41
3. 37-38. A staturna f. at ekki vor-
kenningur 1941 eru blitlaust, saman-
þrógn Andvora '41 s. 39, og ein : sam-
muni við það, sunn og heft: dreigit á mihi-

Met hennið sem sann. við bandaríkis
núnni 1941 voru hinnum gegurvenningur
á afstöðum 'Íslands'. Skv. hennum fóll mitum
hennið um Bræta gerð í algerri undstöðum
og gegur miðum 'Íslands', en við töld
hennið sem sann. sva 'Ísland' gerð:
en aldigil. Guhlvalda og vóttun leiga
síðurst viði. Bandaríkijum sunn. Eftir
at hennið órskifti höfðu farið fram,
en það voru ekki strax, hún undmaki
þær, sunn af 'Ísl. hálfin höfðu farið fram
til fersa, en við borin fram gegur, hófa af-
þrógn 'Íslands' at var sín söguminn.

Átak fers ~~þegar~~
nánast. skiltar f.
num bræta meðili.
at 'Ísl. voru ráðleggt
at helda ein aldag
at (bæðar) á lær.
þótt - fersi ófleift:
skiltum. frá sunna
síðurhátt og at
þótt vildu ekki
oppa. mihið meðan
á hennið minni döt.
gilt en spjóta mihi,
at bræta höfðu
sjálfsins ríkt og
mihi þau at enda
hennið meðili.
brættu þeim líkint
engum alda, því at
ðær spánum vor.
skiltar með öllu
þóðum. Ráðl.
eftir því ekki órskifti
vóttun politíks. og
síðan órskifti 'Ísl. vor.
ekki órskifti 'Ísl. vor.

4)

Sjálf við landið var: Bandaríkis og
Þorlakur með hvernæðarsam. myös öðri-
vætnum um algert græni og fylkum
Íslands og voru verkinum fyrir einn augljósoni.
Fyrir allt sann. við ísl. stj.: Reykjavík
var síðst með sem hærðum landmárin
var fyrir at eins leygilegan, at sl. varin var
vernd. inn gildi fállið. Þó hefti orðið at
rennja við dönsken stj. og bannung i Slagða,
sem voru í valdi fyrir, en ðó: at vengja
landið fyrir.

Sl. óllur fyrir tilheft, at miðst
varin af "sl. hálfs" teknit uppt. árinn
1941. Einstöða sl. i gengi fyrir miðst
deins teknin. Þó. sl. gort fáttum í
síði fyrir.

Sl. fyrir ófengi í. at: ófengingun
Bandaríkjanna er hengji at fyrir vilt, at
richting sl. sé óheimil, at alþjóðalögum
í fyrstu ófendingunum er ófengi teknit
um miðstagni; fyrir allt at fella sann.
inn gildi fyrir tilskilum tíma gegn-
statti sl. sl. fáttum. Ebbi en einn
ont: gefit; slayr, at fettir sé ink af
fyrir sig ófengilett. Í næstu ófendingunum

5)

eftir at f.s. höfður gerit gvenn hvern
dæki fránum minnið á, at hellu við sl. myndi f. tilskilum
sínum sjónarinni; helgðra en l. berum} sl.

ártun regt:

"Hér erstjórn Bandaríkjanna vitjan-
deini, at ögilding rannins og rambakins
og hinn hvinnaðeget að breytirnar eru grunnt
í meðal þeirrar landa sem Íslensk fyröstur ein athi á
vergiðum (fríðum) um að taka áhrifum um, eftir
þessi leið, en óskum sínum og þörfum."

Engi miðaði miðan er að huga sín skýrri vit-
janálförinn ófærningin í náttí landinum:

Eftir tóma ófærning stræðum frá í afspítum
réttarins bæðum Bandaríkjanna. Þau eru ófari og þótt
vergiðaldrinum spennin væss um sigr, þá (vildi þær hefja)
síðla. Æ megin lífða frári er meðsagnast að bæði vinum
undin obætur fyröstuna í meginlandinum. Þær
vilda ekki helpa undst. sinnum (ari) að reg-
beruðu sigr f. að: feruru. skjóli né gertan
miðst. sem undin obætur fyröstuna af einhver.
Til tóma er að. take illa upp. Bandaríkin töldur,
men, miðum að. fyrirvinum lað að take illa upp af-
f. Æ megin lífða fyrir tilskilum tóma p.c. árs-
-óráð með f. Það var ekki árslök 1943 tóluð fyrir
allar 2 st. taki lyfjarslegum arangur Dama broth-
ðar hand. at illa f. með

b)

eftir at 'Isl.
höfðum áhrv. at
festa meðum
um óáhrv. tóma

fallna og þessar. Þótt at i ótænningum
þeirra fír í þann veg, at njórn Bandar-
víkjunar hafi sig alls ekki ^{ent} fari mist-
fallna at Íslandi yst: lífveði 1944.

Miklum endahófum þessara myög
vinsælaðaga ótænkfara Bandar- og Ísl.
mánuður fari þær, at 'Isl. gefst fari á
at sigrar, at þótt þær meðan formlest
sjálftæti: nith með mibils, at þær
myndi illa öllum drafli: þess, fari með
þær enn þá meira baráthuna fari
þær at formlest sjálft. Sniðjötunum
yst: framt. viturbent og einhvers
vist: veyg, en Bandarvíkin hystan
síg ótænningum sinni: at Ísland
yst: lífveði 1944.

Sinni hefð ballat better man-
sogn. Eg (coincidence) hafi það
stórlætan sigrum.

Ein hinn fregi: fát en hitt
at afnum þorungarminnis vor ein með hit
en stóri: illa sjálftætin málinum, sem
deila mið um, hvort mið ré at gera á
strangformlegum líkti, þótt um eins-
legum við til fars sé ekki at dast.
Aðeins ~~en~~ ^á ófákvært hefð: hr. horumst at,

nema þar. Þín er langur ótvírat mitum-
kennung voldusasta heimsveldisins. Þyki
vítumátt: þess.

Getta var fyrir fyrirvara meira
sem samhlíðas þessar vor samþykkt stjórn-
dir, sem stórlaga greiddi fyrir endan-
legri stofnum lífveðris og afnámsi sbl.

'3 stóð semb. kveggja því að frígrifi
á miðli, spjötum ákvæðis og staðfestinga
hæðulega konungsvalds, vor mið semb,
at vor fyrða vægti semb. eins alþingis
og fyrðum ákvæði á eftir. '3 fersinn
stjórn. Það des. '41 er fólkur fyrst
ámetanum miðmáli, at konungur einhver
hæfi valds hars fyrst teknit at semb.
Afnámr konungsdeildarins heldur en fyrst
fyrður sjálf, sem endanlega áhrifur
þetta, vor sem vera án.

Fyrir at ferri miða að
deilt hafi verit um, hvert '3d. allra at vís-
tir sinn til at ríta sbl. Þyki en
bemerkta vor star. sbl. f.e. fyrir árslok
1943. Þín ^{þarf} miðist aðræs
at, at meiri vor rannsaka vor, nema
miðlur. Þótt bæti fyrir at sitt teknit

og stofur höfði

st. Þá voru en á árinum 1944. Þó hafi
þótti fari með, at gegn þessum vortu ekki
uppi höfði undan.

undin fengstu
gjöldið.

Þó voru vortu heldur ekki : miðlun.
: stjórn. miðlun. Næður voru einhverar
men at leygja til at höfði yst: stofnun
hein á landi. Þorrtunum yst: heimur
at alþingi til höggvuna eru í sunn
og valdrikt heim sem allra líkast
valdi konungs, þó voru at heim fari ekki
stalautistlausum við til myndunar lagfyrir
A.-S.-L. en stjórn. ^{ekki} voru mena voru sunn
þekktar með leiðin af afmáni st. Þínus.
á undanfarin at stofna afnum til fréttum
enden sköt man stjórn.

Fræsinn till. undanfarinn er
: sunnunni með stjórn. bæt. fyrir því hafi
des. enda hafi sinn við at heilda
fræsinn bæt. sín og höfði við meðan
at ~~þó~~ voru þær voru settar seint.
vegin með des. stjórn. Met fyrir hindræst
at sunn : at aldr. höfði vist. blandið
sunnum at. sunn vort: til aðr.
með. höfði með og tala miðlun.

9) líndi og miðlunum sem miðlunum, at leggja
tökut í það til að stjórnun þróunarhlíðar sé
mein og ekki 17. júní 1944, f.e. næstu árs
frá þessum degi til

- um tökut í það til að móttökt með: meðgengi
málsins, spiligringar og alþagið í hefti: manna-
fjósins dómur meint og hefti: last af veguslumi
um annars og mynni varð at skila, at um
er tveggja þetta eru einn "þ.s.l. samnála".

Töld ums mikilli vísindið um, at um varði a
tökkun í það um ófárum, ekki leita eyrunum
málsins, pppi fyrirlegt verkefnið til að um
málsins, meintina hafi minni bláriti til
pppi umblé undanhefts og við varum at baka
á sinni í ófárum hér um heljónn ófum henni var
allt gott" og ekki fígjóðum tökk.

- þurftið hóf fyrst en at minna í undirskrifin
í gegnum allt aðgerðar hengjara: fyrirvara um
að tökkunni og vörum þær að fá með til móttöku því
þaðið allt ófarið sjálfstæðið henni frá algreith. Undir-
skrifinna er ófárum hér um ófárum hengjara: skugga orðend-
inga hender. og skullega hér að eiga
málsins ófárum hér um

sem ums tóð um spiligrast máður Þ. Dr. Björns
hér um ófárum hengjara: fyrirvara um ófárum hér um ófárum

10
síða tó, síðan: "Helga felli þen frírinn".
Meðal annarri ófálagi er henni heft: teknit
við hennar dömu. Þær er vikja minn
at vart minni síða.

Í mynd geymar: Þá eru samballatir skotana-
menn stórlit með hönnunum Helga fells, sem einn
málaþýðjan fyrir af skotahálfum. Vér eina ek
mála tó, að he tó ferross fyrst í mörkum um
áður með fyrir, og þær sem spert var
vættar óra tó, eru, hvort meiri vilður geru blæst
málaþýðjan af 1943, sem ófálagi heft: vellt at
skotahálfum geru ófáli fyrir um 1944, og nái
þó til ófáli hafa ófáli, sem meiri
sped tó vilðum henni ófáli eigi heldur 1944.
En með ófáli myndar ófáli undir ófáli í frægari
blæst, sem utgefandi Helga fells
áttindubók er hevur verið einn af ófáli og
málaþýðjan: um um ófáli, þær sem er allan veg en
í mynd skotahálfum ófáli, og þær sem er ófáli af skotahálfum
í ófáli. Þengjum í mynd skotahálfum og þær sem er ófáli af skotahálfum
málaþýðjan: um um ófáli, at standaða a. m. k. annars fersum
og mygt ófáli blæst.

Þær eru um um um um ali blæstins

ærst í ófáli Danmark, þær sem er ófáli frá
Tíðið með, Þá ófáli a. l. ófáli, ófáli vellt

... "Hálfan" ... sva at skilja í danska útvarpium
sem danska stjórhafi sent ísl.
stjórhafin sendir til miknum
samtíðar til ófuglum og ófuglum og þær sent
innstaklega en högt á hevðum a
at vitratum fari, fram milli atila
træ, skál og annar málit.

Træna ísl. trú - fregan vísamt fréttist hafi
marg - og innstaklega fersi eitt eigi horst
þar, trúval spækkagöð, en hinsve. helum til lands-
fjall fyrir miðjum þurh ályktun Ísl. funder
miðjum allar: Höfu, sem heildum var 7. maí
ísl. fersum, sem mikinni hafi
gert sín aldr. rist. Þar um at
koma á framf. en fersum
vitnögur aukjut ubr. eindeigan örku heint, til stjórhafi og
stjórhafin sendir til ófuglum sambands-
flokksins "fengat til heiti at til-
lela telort við. Sambandsflokki
er ísl. me, sem
fers, at vitrat - hefti farið fram,
tilhafi, sendir til ófuglum
til ófuglum sendir til ófuglum
gegar Ísländi annarstötum í Norð-
líndum
Til, tilhafi
margr. annarstötum
sendir til ófuglum, þær sem einhvíta
margr. til ófuglum
til ófuglum "hefti farið miði,

18 miðstofu skrifstofum undstofum námsmánum, ræmbitun-

doíðu með íslenskum:

skrifstofan dök upptök sem ófending til d. stj. og miðstofu
dök og go þannig hefð boarist bethleitina,
s. skrifstofu til innan um 'Is. : Höfn :
dito illum með stórlauska tunduh. hér.

Sólsíðan spiss at gaka, at
stjóri til hins Alþbl. hefi brent ekki annan
fórum sínar með teknit undin áhendingar þær,
sund dök upft renn frá Höfn hefð boarist, enda
dokk dök regjir sunni at fleiri bréf lafju-
sinn. Þær miðfariður þær milli eir öllum
íslenskum ófariðum eisum bannan.

Þa með að fá Álf öðrum persum hittum frestum
inniglum með undanskildrins ekla og at fára nobrinn
ortum um matan dr. Björnus fríðarum
nobrana undan ófarið. Þa er fára til, at leunn er glegsta
dito matið. Þa er fára til, at leunn er glegsta
níði tildeindum og götubíglum
og leði ekki vetrarum, en hótt inn
nobrana ræmbands við leunn, blott
þá stöðum, at ortum leunn blíktum at
fugla sín. Þa er

áhendingu með
því, ilón meygl

13. Í þó upplýsingum
var þann frumhættur að ið er vitat
það ekki til eru at Alþingi að ekki er ekki
þá ófengt til higtveðri fyrir tímum árinna 1444, enna
óllum í fyrirvara um leystri vinni
þegar hildi meðan og en farið var
í fyrirvara um bláðum af þeim en ekki veist aðgur
tjúgumark af tilgangum þeim, sem óllum voru
tvo gærðar með vitat, at hildi matinna fá.

Hafi verdit ~~at~~ Þó er fáða sérstaka
indhætt: söltuna.

Tilbúi sínari eru andur spurningar, en líkini
þeim tilgreiningum sín: Spurningur um ólínur
grunnaður með hinnum ríktahættu, vel og seggja,
engi án, í að bætum að hig. sp. vor ekki
á þeim ólínunum fyrir. Þegar henni flutt
vara, miðbundin henni, og át henni hefti fá
vorið að ekki hefði myndast að fyrir
þurði með ólínunum óbestr. viðkinsti. Það bendi
vara mill. Það er annars andur. Viðkinstjórin
spurningi spít með því að vartun mörnum fyrir til
vara tvo með ólínunum fyrir til
fjöldum sín og með, tók ~~viðkinstjóri~~
~~viðkinstjóri~~.

Það var tvo ólínur ~~það er ólínur~~ ekki ekki ~~viðkinstjóri~~, at
miðbundin tvo með ólínunum fyrir til
vinnan ólínunum. Tvo ólínur eru ~~það er ólínur~~ ekki ~~viðkinstjóri~~.

þa 14. tó ~~dag~~ ~~gat~~ hinnun um belgur hóðan
eftir tó idðu mun, at öruggasta vatið til at
mun, þótt minningin upplóðist væntað at kveðja á,
en dins gildis ekki einungis var þat
þa gata hafi hefð með undanförnum bæði að
margræði sökum tóhliðs og, líka minnunum
var mulló að drep minnunum til at hafa framtíð
á afriðum, heldur í hinum einungis við
skotar með tóhliðsring og tilverun fíjóf
annars.

Íslil me, margt ylfa meðan fíjóf i öflust
undan, með freki, upprest af inn fræðumerkit og
síðan go líkliðið mið um berinum um heimurins
töld með að fessat at kveðja á, en fess
tharf með stórklofum að tapast a vat?

Íslil me, ófárum sín bondonum, sem
ekki eru ófáruðir eða ófáruðir lands voru?
íslil me, Þá eru þær meira en físum
mínóðarindar hafi mannfleiri en vit. Þær eru
fíjóf - talit, at þær hefði einungis
fíjóf væntið sínnum fleiri en vit eru
íslil me, fíjóf, sem fíð var lítil,
toldus me að tapast a vat um nítt
tig, ófáruðir eða ófáruðir lands voru,
tum ófáruðum ófáruðum að meðal fíjófum,
mínóðarindar hafi gerft hlykkjanum, setti konungsins
íslil me, fíjóf, að leit kerfslum við móðurlandi,

verði óskur að hinr verk náruhega skei bræddi
 til enigð þótt heim fengi að minnunum, jafn-
 til Þótt vel að vörum. Í heilt ím þarf
 ekki go fyrir Benjamin Franklin at hitta:
 En enigð ógjánum fóris fengst til hennar ferk
 nárunáruning frá tís. Í ferk
 upplausi undan fregðum himmum. Þó meðan hennar
 enigð ógjánum varð þær nárunáruning, þá got
 enigð meðal undan skei spenulóttat í skrif-
 stofgi með allt stórvilssinni, skei vegna at stof-
 gis enigð ógjánum fregðum undan nárunáruning, sem
 fildi enigð undan hólfum sent til höfut-
 fóðum enigð ógjánum, alltunum, en kom ums-
 meðan meðal fregðum fregðum skei at
 enigð ógjánum veita nárunáruning af öðru eit Eng-
 landi og til Þíslund.

Enigð ógjánum fregðum
 at skei sendi til, hotvítirisins Þíslunds verða árið
 ógjánum 1812 og lega um mórgt ólíkt bandaríkjum
 ógjánum með ógjánum skei að hafi fæst, at ek
 ógjánum i vor skei ekki er að, þá verður
 verða til enigð ógjánum hólfum upp hólfum.

Enigð ógjánum: Skei til ólíkt annarum
 menningi frá, fregðum spivum, sem skei en
 hólfum en enigð dayðust fregðum.

16. Þáttu í oldi og einnig ein meða hét jún.
Engj, og minni bjóðt heimur. Vægur þess at
stórgjá íð Hlíðarhlíðinum 1939 líðun tilin
en ófá til meðan regnumi frá 1905 og tilin
delyr með dalt : sökumá Regðinga línur at
idag íðste vera fyrða-bjóð.

Með næstu 28. — Hittum til ekki sjálfræ.

Tegi sý, ónnið óverur meðan at varanir og
föndi í tætófum ságveldi óberendingar höfum mið
máði ógvan til ekki lengi fyrir frá dinnum stjórnunum,
ónnið ekki völlelmur og ójöld stæðinum spenna
-tuðal. Íst tætum hentum at vera ekki at blíða
-görvud me, í vötti, sem ekki var til.
Tó oldi náð, óhvers van frétt gans Ólafursson
-gus til óttu fyrir óður landssínum um
Gamla-Síðurna miðið ^{en} ekki

— mannaþáigd óhverunum. Þann heldein og Ís-
landið óttu óberendingar sögðar, at henni hefti
máði óbundt tolvið enga fyrðisagn. En óberendingar
fótu, tengið heldur á frans, líðin kerintan á
náðum sý, í þær til ópnat vor : hín hla-
-tadal yggð. Ógvan líðin mið at ótusa
-máði óbundt : salanlegum líma
-máði me, alþjáður bjóða, af óttarum
-mið at réttum líðinu ré ekki

þá 17. ó 18. alveg trugum, af því at þeir
þurfa at koma við sín meðan
áttar en þeir vinda sín
inn í depresum? Þær at
depresum verði ekki skelt áttu
áður um þátt. Við
í lífum svo
áður eins tala við sín obor-
nunum og sín depression um ekki
í depressionum sjálvum. Þat er
með undan. Það er ófákvæð
það er óannist
-töl umfólk til að
stallit við ófákvæðum
þeigan sín en borinum sín
betra hef aður, hvernig
er með þin fólk til að
vinni ófákvæðum.

og ekki 21. óður fórt til að
þáttum um ófákvæðum sín.
Innsp. meðan til að
það sé ófákvæð, ófákvæðum meint ór.
Vildi se ge 143, ófákvæðum meint ór.
Þá var: Þó fórtum við at hafa
þa meðini ófákvæðum að ór. meðst at a
tus idkast ór. ór. meðst að
að viðurkunum óvítum-
agi; taorist laðaður meðan ófákvæðum.
Tilburrum ófákvæðum við ófákvæðum halda því
margan tíu tvo, þánn, at ór, sem drappt hefur
tíu sínum ófákvæðum óvítum ór meðan at
ófákvæðum ófákvæðum ófákvæðum at af-

18. bendo, at hvern lögmist
ingi hevur greit svergjum rínum. En kann
síðan ekki taka ófálgðum
má dekk vegna at þekk blekkja
íslenskum. Þjórt rína meit þri at fá þær
en til dökki (þegar) vegna at hafa ríni eigin
væntað inn sem skot um landa-
nadsins íslenskum, þegar þau breytin
íslenskum og ófálgðum sambands-
dökkum og ófálgðum ófálgðum
síðan, en til dökki (þegar) vegna
mánuð öðru

en til dökki (þegar) vegna
mánuð öðru
vegna
veldi 1944, alveg inn til hliðs
til þess hvort vit Dómi en
talat um dökki. Íslenskum
Hér segir um mikill
vit til dökki (þegar) vegna
þátt varðargögn, Ett er en dökki
stóra teiknum með (brennugálfum) hvilum af
mánuðum hinn brennug. Ísl. hliðveldi at
mánuðum hinn brennug. Ísl. hliðveldi at
engi skot svergjum voldugart a heimveldi f
er fel týrði ófálgðum, at vit megin
taknotum með svergjum ófálgðum heimveldi
engi skot svergjum brennugart.

19. Þegar hér var komið um mið, og með tóum sem þarf at reyna mit Danmörkum um, at ég ér en sl. en fórum lega til hér? Autvist er sjálfrægt at taka, en til Daní, eftir undir gít hvern, en fórum hér? Þó eru hér - dættir með annan sána málum? Þessa handhöldis gerður til. Þó eru þær hvorkumum við hér borgararétt til.

En ekki eru vit höfum ek af hafið hevst en eiginl. sjálfrægt, at spila Daní, sem er ekki teknat til spila en hér, heldur öllum Daní.

En ekki eru vit höfum ek af að fá: Þó eru, at 'Sóleindingar': Daní var en all vorvöldur meðs óhér líkni sjóta með tóum hraðitstata, hittum hér? En fát go ekki talið á þessidum, sem 'Sóleindingar': Höfum hittit? Þá er dikt:

Hárris kippurinn sem mið vorvau rumbitum andleys gáin meðan? Þó eru í til Daní en en síða go ósíða lík haddið um, en svo ríkust með hráleit til Daní, at eg æg: minn en jöfnun óhér vart meðat henni. Þó er ósíða hérinni um dikt eiga at vanta eru með ríkstæðum dróga in óhér stóða með hérjudektum tóum at hafa fát, sem eru tóum. Þó eru hér en ráð gert, frá

20

þá er ókeg nist, at eftirkvætt
núðum. Þá meira til þriggja undan er at lengja
spalans með ótökum annar.

þótt hafi frægari ótök með ótökum
annar, er ótök með ótökum annar nist
at nistast á Þöruun?

Þá er ókeg nist, at eftirkvætt
núðum ótök með ótökum annar
er ótök með ótökum annar : Viði 1941.

Tíðið fóðu með ótök hóls sunnuminn hatt
með, innar Nortulanda.

Með öllum, Þá nist að skilur Nortun
á þeim tímum veg. Síða 1905. En ókær náta-
mál : nýr inkognitinn hefur í gislegri.

stórgjá náttúrulífi ~~skilur Nortun~~ Hundi varur.
Togur var sín og Nortun. Hóla versund nist þannur
í nýr inkognitinn hefur í gislegri. Þá er hóli og
í togli með Tíðun? Njólt

með ótökum annar tímum. Þegjist einnig

með ótök með ótökum annar
en ótök með ótökum annar og fyrir hvern
í togli er hóli, með ótökum annar. Þá er hóli ólendin
þó ekki innar með ótökum annar með ótökum annar
en ótök með ótökum annar.

Undan er ótök með ótökum annar en ótök
með ótökum annar og ótök með ótökum annar
er ótök með ótökum annar. Þá er hóli

21

það tóf til Reykjavík - miðkvínuman.

Það var með í Atakvarna til at fresta

áskrif þjóðbiki lengum en stjórnun. Þegar

réðin var í miðkvíum til fært : hvernig sögðu
söldugræfir með sér og kíflímingur hevur óspilt
þau óskar með sér óskleidningságs.

Tíðurinn er meðalstundur en réinstál. Það bent a:

í gildi 1862-83 í miðju striti vartur at
en, stórk var komna upp eigin stærri biskups-

val með tíðum : líjó mestu og fjosöflutengingar.

Miðkvíður innar. Það getta kvara at vera til

1881-82 miðkvíðubok?

Fjöldi go meðkvíðum af Gregor. Það var beinrunnið
máttu með orðum voru fleiri réinstál. viðnot til
með tíðum, með miðkvíðum, til Þóðr Þorláksson aftur
hefur lagt svigur með, at þóðr var með stærri biskupsval
í lífum með sig, lík. meðan á fríðarsamr.
Þóðr var ekki til að fá Þóðr. e.t.s.
út fríðarsamr. min at fá
fjöldi go meðkvíðum með sig.

Enn er ekki fá iddu meðal Þóðr hefur farið með
máttu meðkvíðum til stærri biskupsval Það var fríður
með orðum með rannsóknar frá. T.d. 1864. Fríður
er meðkvíðum að spá um
stærri biskupsval til líjó fjosöflutengingar

27.

okkur til at fái at hæfda
stórg til Þid Blésvítur. Þin þessur vort
engum umhildi með sibi. En 1814 afhentu
vælirnar og spen Norway Svínum: heimildar
ófjárlendis og Leyxi, at vinn sibi frjóðan
með glöðum geti; en gætu þau
þó hafi hækkað ófjáðan. Vafalærð er miðt-
tum og ófjáðan stílbóðum, at frjóðan. viðini
vælirnar nýrðar sigrum: þessur dristi, en
oppintfjáðan með hefti: ófjáðan var alv.
Þótt voru tvo stílbóðum, at samei leikurinn
varin endurtekin og 1814 vor
tímannar með sibi Northmenn og 1864
þótt hækkaðan ófjáðan til grima um obkin.
En þa einsleit fáði ófjáðan eigin, at vinn
Icelandicmen til þat lefti: sem hyllegast blés
nýrðan og f. frjóðan, þá vor hækkað á
vælirnar. Því þarf, at f. sl. var dörfk
og tvo innanverðja. Tí

þótt tvo fætta en lítið mið og til
tvo tveimur spaf - þessar bennur sibi af Danii en
málfjáðan. Tí Þófjáðan, at vinn obkin vor
og f. sl. ófjáðan. En gallivan en
þa segund tvo rá, at ófjáðan meðan en sibi
nýrðan ófjáðan nýrðan veikileika.

helðum einungis veikleika drottning
sins.

Spessa. Skulum við mið rann
einast um þat at fosa af
óskum síðunum lengan hins um
7 alda gamla árunum - markar
og koma sáfn rétt hóin örnum
fjárbrenn fyröstum til endan-
leggjingar stansins oft í spessa
míklum styrjöld.

Vif skulum fari til að
í stórk og strengja spessa
heit, at vif júní at aði
skuli ðóruska listveldis-
forskið bora teknit í list-
veldit þegar veru vint-
urinn. Það er eins depp gamalt.
Um bettera heit skulum við
ekki at eins standa allir
samar sem einn heldur
kostsagn velja fyröstina
allt til þeirra samrabru
um bettera ekstra mið hennar,
sem um aldir verft hitið
til fagrissvæðana þess goð
verðið ófuglum.

Norogen.

Gíðaun 7. júní 1905 samsp. norðka
þingjít með samhljó. at hevst um:

"Forum sem allir ráðherrarinn hafa
legt mitum embætti sín, forum sem
hans hafið eru komungurinn hefum
hjást sín ómögulegt at íkvega landinu
meijan stjórn og forum sem hin
þingbandna komungastjórn hefur
fannis hatt störfum, þeimibl. fóru
stórin þingjít mórumum þeim sem
sak: áttu: ríkistjórn þeiri, sem i
dag lík af störfum at fáa hæst
um sinnu sem norðríkistjórn
með vold fari sem komungi en færvi
ske. norðen stjórn. og gildandi lögum
- með þeim breytingum, sem leita
af því at samþandinni vit tilhjóf
um eina komung en slikt, vegna
þess at komungurinn hefi hatt at
stofna sér norðrenn komungan."

Hjóland: Henn og Hinnum s. 133.

Stjórnin heft; heft um launum nýfesta
dagana: meir sp. e. 37. meir s. 10-114.

Jóða II. miðmarks. Þannum ríki vidur
bendur ekki hins meijan stjórn Norðr. fyrir
en 5 miðmarks síðan. 1905-136.

Síðundan Eggert V:inn 29/3. '41.

"Fari hef émit heldið fram, at
mest fari at nota ríktunum, súnum
við Þórunn óvenjum lítiun dreg-
shaga og löðustum frum mikum
sínsauðu. — Eg ósko fers innilega,
at Danir fái aftur öll umvárt gfi
sínum landi og megi síga. Fret breta-
laust áfram. — Eg ósko fers innilega,
at Íslendingar fái full
umvárt gfi sínum landi og megi
síquest fret breatalaust. — En eg
get ekki óskat fers, at Danir megi
hellað áfram vötti frum, sem þei
halda gfi Íslundin. — En sínsauði
sí, sem at frum er brettum, af
við ríktum, og þá óteins fagin fret,
at frum missa vött sínum gfi landi
voðum, en við eiga umst henni. —
Getum nökkur Íslendingur teknit
þátt: fersum sínsauða Danu? —
Sínsauðan sínsauða undur frum
og líma af við regnum og
sínsauðsl. ^{uppt} "Svar. Þ. gr. sbl."

Bj. f. 1)

Pjönn fréttarinn:

Sjálfstæðismálið er óvanandi.
Málefnið 1. ár.

"En samt heft: fyrir varit afirlyst
af vanni hálfin, at summingunum
gerð: ekki endur meijastan. En þótt
svo væri, var fyrst sjálfrest mál,
enda svo fyrst varit fyrir gerð
i sumrinum sjálfum, at ut-
vætu eftir sín stod milli
þjóðanna um skýrri málum
í milli, at summingaskilmálinn
leikur. Þáttum þjóðum vor
ljóst, og öllum en ljóst, at
minsta kosti: hei: landi, at
senja færft: og senja færft
um meðgeng konan heimsunum mál,
sem hevor þjóðun átti: og á
innan undanres hinna" 2. 296.

"Með lögunn 16. júní 1941 vor kon-
ungaroldið farið: landum mikinstjóra,
og stóri mikinstjóra um vor skýrat
með lögunn 27. sama mánuðum.

Bj. sp. 2)

Fræri skírvar hefst sunn og en
hlíðstæð fari, en á sín stæð í
öðru viði hin : allur, Umverja-
landi, sem en konungsviði, en
viðurstjóri fer með konung-
valdið aðan hugin heimstyrjöld.
2. 297.

"Sín hinum, af sunn mið at
ord: breða, vit konungalegt hýt-
veði, á sama hætt og nefn frægu
rit höfnum den velmi samveldis löndin
brestan „hin breiður hýtveði". 2.300

"Sunni þeirra, sem tala og vita
um sjálfstæðismálið, vörast trúi
fari, at sambandslegasamningunum
við Danmörk sé fjoetur um fót
fræri voru og framtíð. Þeir
vörast beinlinus skilja fræri voru
at sjálfstæðismálið sé sama
sem sambandsmálið. Fræri
innarðum minnið voru í
samt gamla fólkini : um dæni
meamus, sem alst hefti upp, ítar
en verulegan fólkini vor fengit. Fræt
velkedi minnagrunn óvatnagrunn aftur

bj. f. 3)

þróð allars ítlaðans vannings dæmum"
2. náð.

"Síðlastið höfum við öðlast á
grundvelli hópa og réttar, og því at eins
getum við vortið tilhagað um at hi
; sunfílegi fyrjóttum, at evigum
dengji hólli á mannum vort ;
því ein, þa megin við aldrin
tefla á taprsta vorti".

"Eg skuli tekni
þessið tilstundum á því
at veldja lengur
hinn rannar-
lega geng
þessa með he,
því að þróð
vori endum-
tekring á því,
sem allir
vita."

→ „Eg ístæðan er til að benda á
þróð, at við höfum fengið með
moldunum mánaða millibili rátt-
legging og hendingar frá tveimur
heimsvelðum, sem eru viðin voim
og verndarar, um þat breyning
við athunum tekni að hóga oss“

„Nú mun aður fremmi, i stjórn
málanáttúlfum fyrjóta : milli, vora
listið seo að, at fregar vinsamleg
stórfjöld telen ístæðan til að óvinn
málfjöld : tilhafi af því, sem
hinn helur gett Þó að hefni að gera,
at : at vöruminn fæst jafnframt
áminning - Annars að þróð : hug

Hafið minnunum frári 1939

Hafið minnunum 1940. Á greiðingu
um hve langt skyldi ganga. Hafða mið
at straungasta ríthi. Andv. '40 0,33.
Andv. '41 0,29-30, 3,6, 3,7 og 3,8.

Meginþróun 1941 fregan hvernánni
líkun og hvernærðar sámu. Tákni
við.

Fersu tilhefð, at miðið var
tekið upp 1942. Þó. Th. gerð
grein fyrir því.

Fjá datt ~~engum~~^{þó} hing, at fyrsta
hengur en til til ársloða '43.
Hennan mið. frári : ófræðingar
S. ág. '42.

Stjórnarráðið hefur samvirkla
um 17. júní '44.

Hafið mið um einn tiltegna hennar.
Motstötan.

Undin skrifftíman '42.

Reða dr. Björnus fótavornan 1. des. '41
varðin deli hin runa i missins
náðu tilburrus.

Sírjist í en f. yður með
upplóðum verða.

Nýr andblástur.

Breif st. föld.

Athvata greitsla Helga fells.

Íslendingaféh.: Höfn og áhugi
stjórnarinnar.

Um di Frit Danmarks.

Vitnet um Dani.

Um hvat?

Hvort a þegilegva f. Dani, at
föld. haldi við f. ákvæðum
ða Þauðin stjórnunila með
þundi um i mis at taka i sig
i þegindi af at missa „þjálfun“
Samvisunum hattim Norður launda

Andv. 1-10 s. 37.

Ylki politiske atstaka.